

blottades. Det bestod av två mycket väl bevarade plankor, 1,82 m. långa. Lockets bredd var vid huvudet 52 cm., vid fotsidan 45 cm. och plankornas tjocklek 4 cm. Huvudet var riktat å nordost.

Så snart locket blivit rengjort och vi funnit att kistan precis passade i sin infattning av lera och att det var omöjligt att lyfta upp den utan att vidga den grävda öppningen, beslöto vi att undanröja den nordvästra långväggen av lerjord, vilket krävde både tid och kraft. Men slutligen föll det sista hindret och kistan kunde varligt och försiktigt lirkas ut och lyftas upp på mesans krön.

Kistan hade en för detta vattensjuka land karakteristisk form. Den liknade i allt en vanlig kanot, vars förstäv och akterstäv blivit avsågade och ersatta med vertikala tvärväggar.

Redan innan mesans yttervägg rivits hade de båda lockbräderna blivit upplyftade. Vi väntade då med spänning att få se den okände döde, som slumrat så länge i ostörd ro. Men i stället funno vi blott en filt i vilken den döde blivit insvept och som helt och hållet, från hjässan till fotabjället, dolde liket. Filt-svepningen var så spröd att den föll sönder till stoft vid beröring. Vi avlägsnade den del därav som dolde huvudet — och nu sågo vi henne, öknens härskarinna, drottningen av Lou-lan och Lop-nor i all hennes fägring.

I unga år hade hon överraskats av döden och av kärleksfulla händer blivit svept och buren till den fridlysta kulle i vars inre hon skulle slumra i nära två årtu-